

Psalmus

ganus quidē: vt d̄ illis potius loquuntur: velut bñ viuentib⁹: patetib⁹ oculis ē in tenebris: qz n̄ agnoscit lucē suā dñm: Christia nus aut male vienes: i luce quidē est: nō ni si dei: s̄ clausis oculis. **M**ale viuedo enim videre eū nō vult: in cui⁹ noīc t̄ ang⁹ cecus ē in lumine cōstitut⁹: nulla visione veri luminis animatus. **E**xplícit Tractat⁹ de ps. XXV. **I**nceptit Tractatus de ps. XXVI.

Ip̄si d̄avid priusq; liniretur. **T**ro christi loqt: cū accedit ad fidē.

Expositio prima. psalmi.

Dominus illuminatio mea
et salus mea que timebo.
Dñs mihi et noticiā sui: et salutes
dabit: qz me auferet ei. **D**ñs protector
vite mee: a quo trepidabo. **D**ñs re
pellet om̄s impet⁹: et insidias hostis mei a
n̄llo trepidabo. **B**ū appropiquat sup
me nocētes: vt edat carnes meas.
Bū accedit me nocentes ad cognoscēdū
et insultandū: vt se mihi p̄ferat: mutasti me
in melius: vt maledico dente nō me cōsu
mant: sed potius carnalia desideria mea.

Qui tribulant me inimici mei:
nō solū qui me tribulat amico aio rep̄hē
dentes: et a p̄posito reuocare volētes: sed
etiam inimici mei. **I**p̄si infirmati sunt et
ceciderūt. **B**um ergo id agūt studio de
fendendi s̄niāz suā: infirmi facti sunt ad cre
denda meliora: et verbū salutis: p̄ qd facio
qd eis displicet: odisse ceverūt. **S**i co
sistat aduersus me castra: non time
bit cor meu. **A**duersus me aut si contra
dicētū cōspirans multitudo cōsistat: non
timebit cor meu: vt in eoz p̄tē transfigiā.

Si insurgat in me bellum: i hoc
sperabo. **S**i exurgat in me p̄secutio hui⁹
seculi: in hanc quā cogito petitionē figam
spem meaz. **A**nā petij a dñō hanc
requiram: **A**nā eni p̄titionē petij a do
mino: hāc requirā. **U**t inhabite in do
mo dñi oēs dies vite mee. **U**t qd
diu in hac vita suz: nulle aduersitates me
excludat de numero eoz: qui vnitate et ve
ritatē dñice fidei p̄ orbē terrarū tenent.

Est cōtēpler delectationē dñi. **E**o
fine scz vt i fine perseverāte appareat mihi
spēs delectabilis quā facie ad faciē contē
pler. **E**t p̄tegar a tēplo eius. **E**t ab
sorpta morte i victoria: imortalitate indu
ar effectus tēplū ei⁹. **Q**m̄ abscondit
me in tabernaculo suo in die mala
ri meorū. **Q**m̄ abscondit me in dispen
satione incarnati verbi sui in tpe tēptatio
num: quibus mortalis vita mea subiacet.

XXVI

Protextit me in abscondito taberna
culi sui. Protextit me corde credentē ad
iusticiā. **I**n petra exaltauit me: Et
vt manifestu etiā fieret ad salutē: qd credi
di in sua firmitate fecit eminere p̄fessionē
meā. Et nūc ecce exaltauit caput me
um super inimicos meos. **Q**d mi
hi seruat in finē: quādo et nunc cū corpus
mortuū ē ppter p̄ctū: sentio ecce mentem
meā seruire legi dei: nec me duci captiuū
sub reuelante lege peccati. **C**ircuiū t
imolauit in tabernaculo ei⁹: hostiā
tūbilatois. Considerauit orbē credentē
in christum: et in eo qd pro nobis t̄p̄aliter
deus humiliatus est gaudēs laudaui eū:
Eli eni hostia delectatur. **L**antabō et
psallā dñō. **L**orde atq; ope: letabor in
dñō. **E**xaudi dñe vocē meā qua
clamaui ad te: Exaudi dñe vocez meā
interiore: quā in aures tuas forti intentiōe
dirixi. **M**iserere mei et exaudi me.
Miserere mei et exaudi me in ea. **T**ibi
dixit cor meu q̄slui vultū tuū: Non
enī hominib⁹ me ostentauit: s̄ in secreto vbi
solus audis. **T**ibi dixit cor meu q̄slui nō a
te aliqd extra te p̄miū: s̄ vultū tuū. **E**ul
tu tuū dñe req̄rā. **H**uic inquisitioni p
setieranter instabo: **N**ō enī vile aliqd: sed
vultū tuū dñe requirā: vt gratis te diligā:
qz p̄ciosus aliqd nō inuenio. **N**e auer
tas vultū tuū a me: **U**t inueniā quod
qro. **N**e declines in ira a seruo tuo.
Ne te querēs: in aliud incurrā: qd enī hac
pena grauius amāti et q̄renti veritatē vul
tus tui. **A**dūtor me⁹ esto: ne dere
linquas me: **Q**n̄ hanc inueniam nisi tu
adiuves: **N**e derelinquas me. **N**e qz de
spicias me deus salutaris meus.
Ne qz contēnas qd mortalis eternū audz
inq̄rere: tu enī deus sanas plagā p̄cti mei.

Qm̄ pater me⁹ et mater mea de
reliqrunt me: **Q**uoniam regnum seculi
huius et ciuitas seculi hui⁹: ex quibus tem
poraliter et mortaliter natus sum: dereliq
runt me: querentē te: et despiciētē que pro
mittebant: cum id qd quero dare nō pos
sent. **B**ominus aut assumpsit me.
Bominus autē: quia potest ipse dare mi
hi: assumpsit me. **L**egē mihi cōsti
tue dñe in via tua. **A**d te igitur tendē
ti: et ad tantā professionē perueniēti: ad sa
pientiam a timore inchoanti. Legem mihi
f 2

Alia lta.
t vociferatōis.

*fratres corā dñi. Amat
t̄m monachis suā. ioy
Cognitōris soi. Sacrae
hui, nō m̄m. Cōlationis.*

Alia lta.
t psalmū dicā.

Alia lta.
t exquisit te
facies mea.

Alia lta.
t faciē tuam.

Alia lta.
t faciem.

Alia lta.
t pone.

Psalmus

Alia lfa.
tin me

Alia lfa.
t Expecta.

constitue dñe in via tua: ne aberrantē di-
sciplina tua deserat. Et dirige me in se-
mita recta, ppter inimicos meos.
Et dirige me in rectitudinē angustiar̄ ei⁹:
Nō enī inchoare sufficit cū innuci donec
gueniat nō quiescat. ¶ Ne tradide-
ris me iāias tribulatiū me. Ne si-
nas tribulantes me: satan de malis meis.
Qm̄ insurrexerut mihi testes iniq.
Qm̄ insurrexerūt in me falsa de me dicen-
tes: ad amouēdū r̄ reuocādū me abste: q̄ si
gl̄ia ab homib⁹ querā. Et mentita est
iniquitas sibi. Itaq̄ iniquitas mēda-
cio suo delectata ē. Nā me non mouit: cui
ex hoc p̄missa est merces maior in celis.

Credo videre bona dñi in terra
viuentium. Et qm̄ hec p̄or passus ē do-
min⁹ me⁹. Si ego quoq̄ linguas mētienti-
um contēnā. Os enim qđ mentis occidit
animā: Credo videre bona dñi in terra vi-
uentū: ybi nullus ē fassitati loc⁹. Susti-
nute dñm: viriliter age: t̄ cōforte
cor tuu: t̄ sustine dñm. Sed qm̄ istud
erit: Arduū ē mortali: tardū ē amanti: sed
audi nō fallace vocē dicētis: Sustine do-
minū: Tolerā vſtione renū viriliter: t̄ vſti-
one cordis fortiter: nō tibi negatū putes:
qđ nō dū accipis: ne desperatio deficias:
vide quia dictum est: Sustine dominum.
¶ Prefatio in secundā expositionē
eiusde psalmi.

Dominus deus noster alloquens
t̄ cōsolās nos: pfecto quos respi-
cit ex iusto iudicio suo in sudore
vultus nostri panē manducare: ex nobis
nobis loqui dignat⁹ ē: vt ostēdat: qz nō so-
lū est cōditor noster: sed t̄ habitator. Glo-
ces istius psalmi quas audiūim⁹: t̄ ex pte-
cātūim⁹: si dicam⁹ qđ n̄fē sunt: verēdū
ē quēadmodū verū dicam⁹. Sunt enī vo-
ces magis spūs dei q̄z nostre. Rursus si
dicamus nostras nō eē: pfecto mētimur:
Nō enī ē gemut⁹ nisi laborātū: Aut oīs
ista vor q̄ hic sonuit plena dolori t̄ lachry-
marū: pōt eē eius q̄ nūq̄ pōt eē miser. Bo-
min⁹ ḡ misericors: nos miseri. Misericors
loq̄ dignat⁹ ē miseri: dignat etiā vti i ipsi-
miseri voce miseroū. Ita vtrunc⁹ ve-
rū est: t̄ nostrā esse voce: t̄ nostrā nō esse: t̄
spūs dei eē vocē: t̄ ipius nō eē. Spūs dei
vor eē: qz ista n̄ illo iſpirātū dicerem⁹ vt
gemere⁹. Ip̄l⁹ aut̄ n̄ ē: qz ille nec miser est:
nec laborat. Iste autē voces miseroꝝ t̄ la-
borantiū sunt. Rursus nostre sunt: qz vo-

XXVI

ces sunt indicātes miseriā nostrā. Itē non
sunt nostre: quia ex dono eius. ¶ Psal-
mus iste David: priusq̄ liniretur: hoc ba-
bet titulus psalmi.

¶ Psalmus David: priusq̄ linire-
tur hoce priusq̄ vngeref.

Tunc ē enī ille vt rex t̄ sacerdos:
Tunc vngebatur rex t̄ sacerdos.
Bue illo tpevncte psonē: in
duabus psonis p̄figurab⁹ futur⁹ vn⁹ rex
t̄ sacerdos: vtrōq̄ munere: viuis christ⁹:
t̄ id christus a christmate. Nō solū autē ca-
put nost⁹ vncū ē: sed t̄ corpus ei⁹ nosūp̄:
Rex autē est: qz nos regit t̄ dicit: sacerdos
qz p̄ nobis interpellat. Et qdē solus ille sa-
cerdos talis extitit: vt ip̄e ēēt etiā sacrifici-
um: obtulit deo nō aliū q̄ scīpm̄. Non enī
inueniret p̄ter se mūdissimam rōnale victi-
mā: tanq̄ agnus imaculatus fuso sangu-
ne suo redimēs nos: cōcorporās nos sibi:
faciēs nos mēbra sua: vt in illo t̄ nos chri-
sti essēmus. Jō ad oēs christianos p̄tinet
vñctio. Priorib⁹ aut̄ veteris testamēti te-
poribus ad duas solas psonas p̄tinebat.
Iſi autē apparet christi corp⁹ nos eē: quia
oēs vnguimur: t̄ oēs in illo t̄ christi t̄ xp̄s
sumus: qz quodāmō tot⁹ xp̄s caput t̄ cor-
pus ē. Vñctio ista p̄ficiet nos spūaliter in
illavita q̄ nobis p̄mittit. Est aut̄ h̄ vor de-
siderāt̄ illā vitā: Et ē ista vor hic deside-
ralgr̄az dei q̄ i nobis i fine p̄ficiet: iō dcīm
ē: priusq̄ liniretur. Vnguimur enī mō i sa-
cramēto: t̄ sacramēto ip̄o p̄figurab⁹ qddaz
qđ futuri sumus. Et illud nescio qđ futur⁹
ineffabile desiderare debem⁹: t̄ in sacramē-
to gemere: vt i ea re gaudeam⁹: que sacra-
mento premonstratur. Ecce quid dicit.

Expositio secunda.

Domin⁹ illuminatio mea: t̄
salus mea: quē timebo. Ille
me illuminat: recedat tenebre: Ille me sal-
uat: recedat infirmitas. Ambulans in lu-
mine firmus quē timebo: Nō enī talet sa-
lutem dat de⁹: q̄ ab aliquo possit extorq̄r̄:
aut tale lumē est qđ ab aliquo possit obte-
nebrari. Bñs illuminans: nos illuminati:
dominus saluās: nos saluati. Si ergo ille
illuminans: nos illuminati: t̄ ille saluans
nos saluati: preter ipsum nos tenebre t̄ in-
firmitas. Habentes autem i ip̄o spem cer-
tā t̄ fixam t̄ verā: quem timebimus: Bñs
illuminatio mea: domin⁹ salutaris meus.
Inueni potētiorem: t̄ timeo: potentissim⁹
omniū. Ad op̄osentē sic p̄tineo. vt t̄ illa-

Psalmus

minet me et saluet me: nec timeo aliquem per ipsum. **D**ominus p̄tector vite mee: a q̄ trepidabo. **H**u appropin quāt sup̄me nocentes: vt edat carnes meas. Qui tribulat me inimi ci mei: ipi infirmati sunt et ceciderunt Itaq̄ ego quid timebo: aut quē timebo? Ego quem trepidabo: aut qd̄ trepidabo? Qui me psequitur: ipi infirmatur: ipi ca dunt: Quare aut psequitur? Ut edat carnes meas. Que sunt carnes mee? Carnales affectus mei. Semiat psequēdo: nihil i me morit nisi mortale. Erit i me aliqd q̄ persecutor puenire nō possit: vbi habitat deus meus. Manducet carnes meas: finit car nibus spiritus ero: et sp̄nalis. Et quidē tam salutem mibi permittit dñs meo: vt etiā modo ista caro mortalis que videt pmutti manib⁹ psequētiū: nō pereat in eternū. **S**z qd̄ demonstratū est in capite meo resur gente: hoc oia mēbra sperent. Quē timeat aia mea quā inhabitat deo? Quē timeat caro mea: cū corruptibile hoc induerit incorruptionē? Vultis nosce: qz carnes illi māducāt qui nos psequūt: nec ipsi autem carni metuendū est. Seminalis corpus ani male: surget corpus sp̄nale: Quanta autē fiducia debet eē i eo qui nouit dicere: Dom̄inus illuminatio mea: et salus mea quez timebo. **D**ominus p̄tector vite mee a quo trepidabo: Protegit impator scutat: et si timet: ptegit a mortalib⁹ mortal et securus ē: ptegit mortal ab imortali: et timebit tre pidabit. Quāta autē fiducia debeat esse i eo qui ista dicit: audite. **S**i cōsistat aduersu me castra: non timebit cor meu. Lastra munita sunt: sed qd̄ munit⁹ deo: **S**i exurgat i me bellū. Quid mihi facit bellū? Pōt mīt: auferre spē me am: Potest mihi auferre qd̄ dat oipotēs? Sicut nō vincit qui dat: sic nō auferit qd̄ dat. Si auferri pōt datū: vincit dator. Er go nec ipsa que tpaliter accipim⁹ auferre nobis qsq̄ pōt frēs mei: nisi solus ille q̄ de dit: Spiritualia q̄ donat nō auferet nisi tū dimiseris: Carnalia vero et tpalia ipse au fert: qz et qsq̄ all⁹ au fert: ipo donāte potestate au fert. Nouim⁹ hoc et legim⁹ in libro Job: qz nec ille q̄ videt qsl̄ maximā habere p̄tatem ad tēpus diabolus: pōt aliquid nisi permisus. Accepit p̄tatem i infima: et amisit maxima et summa: Et nō est ista po testas irati: sed pena dānati. Nec ipse ergo pōt habere aliquā p̄tatem nisi permis-

XXVI

sus: Et i illo libro habes quē cōmemorauit: et euāgelio dñs dicit: Hac nocte postula uit sathanas: vt vos cribraret sicut triticū et ego rogau p te Petre: ne deficiat fides tua. Permitit aut: aut ad penā nostram: aut ad probationē. Ergo qz nob̄ nemo pōt auferre qd̄ dat dē: nō timeam⁹ nisi deum. Quicqd̄ aliud tremuerit: qcqd̄ aliud super bierit aduersus nos: nō timeat cor nostrū: Si exurgat i me bellū. In hoc ego spe rabo. In qua. **A**nām petij a dño. iquit: feminino genere appellauit qdāz beneficiū: tanq̄ diceret: **V**na petitionē. Et quomodo solemus loquentes dicere. Clerbi gratia: duas habes: n̄ dicim⁹ duo: **H**oc more loquēdi vsa ē scriptura. **V**na inq̄t petij a dño: hāc requirā: Videamus qd̄ petij q̄ nihil timet: **M**agna securitas cordis. Vultis nihil timere: **H**āc vnā peti te. Quā vnā petit qui nihil timet: aut quā petit vt nihil timeat: **V**nam inquit petij a dño. **H**āc requirā. **H**oc hic agit ab eis q̄ bene ambulant. Quid ē hoc: Que ē illa vna: **E**t i habitē i domo dñi oēs dies vite mec. **H**ec ē vna: **D**om⁹ enim ea dicit: vbi sp̄ manebo. **I**n ista pegrinatione dicit dom⁹: s̄ prie tabernaculū appellaſ. Tabernaculū pegrinantiū et qdam mō militantiū: et aduersus hostē pugnatiū ē. Quādo tabernaculū ē in hac vita: manifestū ē: qz ē et hostis. Nā inde dicunt cō tubernales: qz simul habet tabernacula: et nostis hoc nomine cē militatiū. Ergo hic tabernaculū: ibi dom⁹: Sed et hoc taberna culū: interdū p abusionē vicinitatis dicit domus: et dom⁹ aliqui s̄m eūdē modū dici tur tabernaculū: prie tñ illa dom⁹: **I**n tabernaculū. Quid autē acturi sumus in illa domo: **H**abes cūdēter exp̄sisse alterum psalmum. Beati qui habitat in domo tua in secula seculorū laudabunt te. **H**ac iste si dicēdu ē cupiditate ardēs: et amore isto estuans: desiderat oēs dies vite sue. in domo dñi habitare. **I**n domo dñi oīns dies vite sue: nō quasi finiendos: sed eternos. Sic enī dicunt dies quō anni: de quib⁹ dīctū ē: Et anni tui nō deficit: Nā dies vite eterne vnu dies est fine occasu. **H**oc ergo dixit ad dñm: concipiui hanc. **V**nam petij: hanc requiram: Et quasi diceremus ei: et quid ibi factur⁹ es: Que ibi delectatō tua: Qd̄ adiocamētu cordis: Que ille de licie. Unde gaudia sup̄petēt: Nō enī ibi p durabis nisi felix eris. Felicitas autem illa

psalmus

Vnde succedit: H[abemus] hic enī felicitates diuersas generis h[ab]ent: et miser q[ui]s q[ui]s dicit: q[uia] illi subtrahit q[uia] amat. Amat g[eneris] homines diuersas res: et q[uia] quis q[uia] amat h[ab]et videt: felix vocat. T[unc] autem felix est: nō si id habet q[uia] amat: sed si id amet q[uia] amādū est. M[od]uli enī miseri sunt magis habēdo q[uia] amat q[uia] carēdo. Amādo enī res noxiās miseri habēdo sūt miseriōres: et p[ro]p[ter]e deus cū male amam⁹: negat q[uia] amamus: Gratias autē dat amāti: q[uia] male amat. H[ab]es eu[er]dēter dicēte ap[osto]lin: Tradidit illos de⁹ in cōcupiscētias cor dis eoz. Bedit ergo q[uia] amabāt: s[ed] damnādo. H[ab]es rursū negatē petutū: p[ro]pter q[uia] ter dñm rogaui in q[uia]: vt auferret eū a me: stimulū vici carnis et dixit mihi: Sufficit tibi grā mea. Nā v[er]ū i infirmitate p[ro]ficit. Ecce illos dedit in concupiscētia cordis eoz. Paulo ap[osto]lo negauit q[uia] orauit: Illis dedit ad dānationem: huic negauit ad sanitatē: L[et]iz autē id amamus q[uia] vult deus vt amenius: proculdu[bi]o datur⁹ ē nobis. H[ec] ē illa vna que debet amari: vt habitemus in domo dñi per oēs dies vite nře. Et q[uia] in istis terrenis habitationibus: diuersis delitijs et voluptatis bus homines oblectant: et vniuersq[ue]s in ea vult domo habitare: vbi nō habeat q[uia] offendat aiuz: et habeat multa q[uia] delectat. Si autē subtrahantur ea q[uia] delectabāt: vult hō vnde cūq[ue] migrare: interrogem⁹ quasi curiosus: et dicat iste: Quid nosip[s]i: quid ac turus est in illa domo: vbi cupit et optat et desiderat: et hāc vna petit a dño habitare in ea oēs dies vite sue. Quid ibi agis dō te: Quid est q[uia] desideras? Audi q[uia]: Ut cōteplor delectationē domini. Ecce q[uia] amo: Ecce quare volo habitare i domo dñi p[er] oēs dies vite mee. H[ab]et ibi magnū spectaculū: delectationē ipius domini cōteplari. Vult finita nocte sua herere i luce ipius. Tūc enī erit mane nostrum nocte transacta: Unde alio loco psalmus dicit: Mane astabo tibi et contemplabor te. Modo ideo nō contēplor: q[uia] cecidi. tunc astabo tibi et cōteplabor. H[ec] v[er]o h[ab]uana ē. Cedidit enī hō: et nō mutteret qui erigeret nisi cecidissemus. Nos cecidimus: ille descendit. Ille ascendit: nos leuamur: q[uia] nō ascendit nisi qui descendit. Qui ruit leuat. Qui descendit ascēdit: Et nō iō desperem⁹: q[uia] ille solus ascēdit. Leuat enī nos: ad quos cadētes descendit: et stabim⁹ et cōteplabimur: et magna delectatiōne perfue-

XXVI

nur. Ecce dixi: et exclamasti desiderio cuiusdā speciei nōdū vise. Excedat corve strū oia visitata: excedat intētio vniuersas cogitationes vestras solēnes ex carne: educatas a sensib⁹ carnis: et imaginātes nescio q[uia] fantasmata. Totū ab aio reūcite: q[uia] q[uia] occurrit negate. Lognoscite infirmitatē cordis v[er]i: et q[uia] q[uia] occurrit q[uia] cogitare possit: dicite nō ē illō. Nō enī si illud esset mihi iā occurrisset. Ita desiderabūt q[uia] q[uia] bonū: Quale bonū: Q[uia] boni bonū: vñ oē bonū: bonū cui nō addat q[uia] nisi sit ipm̄ bonū. Bicit enī bon⁹ hō: et bonus ager: et bona dom⁹: et bonū aīal: et bona arbor: et bonū corpus: et bona aīa: Adiūxisti quoq[ue] dixisti bonū est. Bonū simplex: ipm̄ bonū q[uia] cuncta sūt bona. Ipsiū bonū ex q[uia] cuncta sunt bona: ipa est delectatio dñi: hanc cōtemplabimur. Jam videte frēs si vos delectant bona ista que appellant bona: si vos delectant bona que nō sunt perse bona: Qualis erit cōtemplatio incomuta bilis boni eterni: semper eodem mō manētis: Quādō quidem ista que dicuntur bona nullo pacto nos delectarent: nisi essent bona: nec alio pacto eēnt bona: nisi ab illo essent qui simpliciter bonus est. Ecce q[uia] re habitare volo inquit in domo dñi p[er] oēs dies vite mee. Vixi vobis quare vt cōteplor delectationē dñi: Ut autē semp cōteplor: et nulla molestia me cōtingat cōtemplantē: nulla suggestio auertat: nulla auferrat alicuius potētia: nullū inimicū patiar i cōteplando: et p[ro]fruar delitijs meis secur⁹: ipo dñio deo meo: quid fiet mihi? Proteget me. Nō solū ergo cōteplari volo delectationē dñi ait. Vixi et p[re]tegi templo ei⁹. Ut tēplū suū me p[re]tegar: ero tēplū ei⁹ et p[re]tegar ab eo: Nunquid tale ē tēplū dei: qualia tēpla sūt simulachrorum: Simulachra gētū tēplis suis p[re]tegunt: dñs deus noster tēplum suum p[re]teget: et securus ero. Cōteplabor ad delectationē: et p[re]tegar ad salutem. Q[uia] erit illa p[er]fecta cōteplatio: ita ista p[er]fecta p[re]tectione: et q[uia] illud p[er]fectū gaudiū cōteplandi: tā p[er]fecta etiā incorruptionis sanitatis. Ad ista duo verba q[uia] dicit: cōteplor delectationem domini: et protegar tēplo eius: pertinent illa duo: vnde psalm⁹ cepit. Dominus illuminatio mea: et salutaris meus quem timebo: Quia cōteplabor delectationem domini: illuminatio mea: q[uia] p[re]tegit me templū suū: salutaris me⁹ est.

Psalms

Quare autē hoc nobis prestat in finem.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorum meorum. Erit ergo in domo habitatio p̄ oes dies vite meæ: ad hoc ut cōtēpler delectationem dñi: et p̄tegar templo eius. Ut autē illuc p̄ueniā: vnde nubi p̄mitto? Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo i die malorum meorum: Tūc nō erunt dies malorum meorum: sed videt me in diebus malorum meorum. Qui ḡ me lōge positū misericorditer respexit: se cum positū quō nō illūinabit: p̄opterea ergo nō imprudenter illam petui: nec mihi dixit cor meum: quid petis: vel a quo petis? Audes enim a deo aliquid petere peccator inique? Audes sperare aliquam cōtēplationē dei te habitur infirme inundo corde? Audeo inquit: nō de me: sed de ipius delectatione: nō de mea p̄sumptiōe: sed de illius pignore. Qui tñ pign⁹ dedit pegrinanti: n̄ deserit pueniēt. Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo in die malorum meorum. Ecce dies malorum n̄ forū: vita ista ē. Dies malorum aliter habet impij: aliter fides. Nam etiā credentes: s̄ adhuc pegrinates a dño. Qd̄ diu enī sumus in hoc corpore: pegrinamus a dño. Hoc apls dixit. Si dies malorum nō agant: vnde vox dñice orationis: Libera nos a malo: si nō sumus in dieb⁹ malorum. Sed lōge discreta⁹ dies malorum agunt: qui adhuc nō crediderunt: nec ipos ille desperit. Eteni christus p̄ impij mortuus ē. Audeat ḡ p̄sumere aia b̄iana tynā illā petē secura habebit: secura possi debet. Tantū dilecta ē feda: pulchra quō fulgebit: Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum meorum. Protexit me in abscondito tabernaculi sui. Quid ē absconditum tabernaculi ipsius? Quid est hoc? Multa enī quasi mēbra tabernaculi sui forisē vidēt: Et ē q̄si auditū: qd̄ dicit penetrale secretū interioris tēpli. Et quid est h̄ qd̄ solus sacerdos itrabat: Et forte ip̄e sacerdos ē absconditū tabernaculi dei. Accepit enī de isto tabernaculo carnē: et fecit nos absconditū tabernacū: ut tabernaculi ei⁹ alia mēbra ip̄i⁹ credētēs i cū sint: Absconditū autē tabernaculi ip̄e sit. Morbi enī estis ait apls: et vita vestra⁹ abscondita est cū christo in deo. An vis nosse: q̄t inde dicit: Petra nepe est christus. Audi te qd̄ sequit. Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum meorum p̄terit me in abscondito tabernaculi sui. Quereras

XX.

quid sit absconditū tabernaculi: audi qd̄ sequit. In petra exaltauit me. Ergo in christo exaltauit me: Qd̄ in puluere humiliasti te: in petra exaltauit te. Sed christus sursum ē: tu autē adhuc deorsū. Audi sequētia. Et nūc exaltauit caput meum sup inimicos meos. Et nūc anteō veniā ad illā domū: vbi volo habitare per omnes dies vite mee: anteō veniā ad illā cōtēplationem dñi: Et nūc exaltauit caput meū super inimicos meos. Adhuc patior inimicos corpori christi: adhuc nō sum exaltatus sup inimicos meos: sed caput meum exaltauit sup inimicos meos. Jam caput nostrū christus in celo ē: adhuc inimici nostri possunt scuire in nos. Nōdū sumus exaltati sup inimicos: sed caput nostrū iā ibi ē. Unde hoc dixit: Saul le saule: quid me p̄sequeris? Se dixit in nobis eē h̄ deorsū: ergo t̄ nos in illo sumus ibi sursum: q̄t nūc exaltauit caput meū sup inimicos meos. Ecce quale pign⁹ habem⁹: vnde et nos fide et spe et charitate cum capite nro sumus in celo in eternū: quia et ipm diuinitate et bonitate: vnitate nobiscuz est in terra usq; in consumationē seculi. Circūi et imolaui in tabernaculo ei⁹ hostiā iubilationis. Immolam⁹ hostiā iubilationis: imolam⁹ hostiā leticie: hostiā gratulatiōis: hostiā gratiar̄ actiōis: q̄ verbis explicari nō p̄t. Immolamus autē: Ebi. In ipo tabernaculo eius: i sancta ecclesia. Quid ergo imolam⁹? Abundantissimū et inenarrabile gaudiū: nullis verbis: voce ineffabili. Hec est hostia iubilatiōis: Unde quesita: vnde inuēta ē: Circū cundo. Circūi inquit: et imolaui i tabernaculo ei⁹ hostiā iubilatiōis. Circūiuerat anim⁹ tu⁹ p̄ vniuersā creaturā vndiqz: tibi clamabat creatura: de⁹ me fecit. Quicqd delectauerit in arte artificē cōmendat: magis q̄ si circueas vniuersa: consideratio cōcipit artificis laudē. Vides celos: magna opera dei sunt. Vides frā: de⁹ fecit: Seminū inumerā: diuinitates germinū: multitudinez animalium. Circūi adhuc celos usq; ad terrā: nihil relinquis: vndiqz tibi oīa resonat cōditorē. Et ip̄e spēs creaturar̄ voces sunt qdā creatorē laudatiū. Quis autē explicet laudibus vniuersā creaturā? Quis illā explicet laudib⁹? Quis digne laudet: celuz: terrā: mare: et oīa q̄ in eis sunt: Et ista qdē visibilia. Quis digne laudet angelos: sedes: dñationes: p̄ncipatus: et potestates:

Quis digne laudet hoc ipm qd i nobis vi-
get. Vigil corpus: mouens membra: sensu
exercens: et memoria taz multa cōpletēs:
intellectu tam multa discernens: qd digne
laudet. Aut si i istis creaturis dei sic labo-
rat hūanus sermo: in creatore qd agit: nisi
sola restat sermone deficiēt iubilatio. Lir-
cūm et imolauit in tabernaculo ei: hostia et
iubilatiōis. Est et alius sensus qd mihi vide-
tur ad cōtextiōne psalmi magis pertinere.
Quia enī dixerat. in petra se exaltatū: qd
est christus: et caput suū exaltatū sup inimicos
cos suos: qd est christus. etiā se: qd est petra
exaltatus ē in eodē capite suo: exaltatū in-
telligi voluit sup inimicos suos: reserēs h
ad honorē ecclesie: cui cessit inimicorū per-
secutio: Et qd h p fidē orbis terrarū factus
ē. Circūm inqt: et imolauit in tabernaculo
eius: hostiā iubilationis: id est cōsiderauit
fidez orbis terrarū: in qua exaltatū ē caput
meū sup eos qui me psequebanr: et in ipso
tabernaculo eius: id est in ecclesia toto or-
be diffusa ineffabiliter laudauit dñm. **Lā-**
tabo et psallam domino. Securi eri-
mus: et securi cantabim: et securi psallem:
cū templabimur delectationē domini: et
p̄tegēmur i rēplo eius i illa incorruptionē:
qñ absorbebit mors in victoria. **Nō qd:**
Quia iam dicta sūt gaudia illa que habe-
bimus cū acceperim illā vñā petitionem:
Nō quid: **E**xaudi dñe vocē meā.
Bemamus mō. Orem mō. Bemitus nō
ē nisi miserorū. Oratio nō est nisi indigen-
tium. Transiet oratio: succedit laudatio:
Transiet fletus: succedit gaudium. Inte-
rim mō quādo in dieb malorum nōrum
sumus: nō cesset oratio nra ad dñū: a quo
vñā illā petam: et ab ipa petitiōe nō desu-
namus: donec ad eā illo donāte ac perdu-
cente pueniam. Exaudi dñe vocē meaz.
Quia clamaui ad te miserere mei et
exaudi me. Una illā peti: tādiu rogās:
flens: gemēs nō peti nisi vñā. Finiuit oēs
cupiditates: remansit illā una quam peti:
Audi qd hāc peti. **L**ibi dixit cor me-
um quesum vultū tuū. Hoc est ergo
qd pauloante dixit. Ut cōtēpler dele-
ctionē dñū. **L**ibi dixit cor meū: qd vultū
tuū. Si gaudiū nostrū i isto sole eēt:
nō cor nostrū diceret: Quesum vultū tuū
dñe: s̄z oculi corporis nostri. Cor nostrū cui
dicit: Quesum vultū tuū: nisi ei qd pertinet
ad oculuz cordis: Luce istam qdunt oculi
carnis: luce illā querūt oculi cordis. Sed

vis illā lucē: qd videtur oculis cordis vide-
re: qd ipa lux dñe ē. Be' enī lux ē ait Ioan-
nes. Et tenebre in eo nō sūt vllle. Unū qd vi-
dere illā lucē: munda oculum vnde videt:
Beati enī mūdi corde: qd ipi deum vide-
bāt. Libi dixit cor meū: qd vultū tuū.
Vultū tuū dñe requiram. Nam
peti a dño: bāc regrā. Ne auertas fa-
ciem tuā a me. Quād se fixit in ista vna
petitiōe: Unū impetrare: Aliud noli pete-
re: vni sufficere: qd vna tibi sufficiet. Libi
dixit cor meū quesum vultū tuū: vultū tuū
dñe requirā: ne auertas faciez tuā a me.
Ne declines i ira a seruo tuo. Ma-
gnifice nihil dici diuini pōt. Sentit hoc
qui vere amāt. Alius vellet beatū et imor-
talis esse in his que diligat terrenaz concu-
piscēti az voluptatib: et forte ppter ea de-
um coleret et oraret: vt diu hic viueret i de-
licijs suis: et nō ab eo aliquā periret qd ter-
rena possidet cupiditas: nec aurū. nec ar-
gentū: nec si qd p̄diorū oblectaret oculos
ei: nec amici morerent: nec filii: nec p̄nū:
nec clientes. In his delicijs vellet semper
viuere. Sed qd nō pōt semp: Nōvit enī se
mortale: forte ad h colit deum: et ad h orat
dñū: et ad h gemit deo: vt ista illi oīa vñq i
finē suppetat. Et si diceret ei de': Ecce fa-
cio te in his mortale: p magnō bono acci-
peret: et exultatione gaudiorū gratulat nō
se caperet. Nō vult hoc iste: qui vnam pe-
tit a dño. Sed quid vult: Loemplari de-
lectationem dñū per omnes dies vite sue.
Rursusq alius qui hoc mō et hac cā cole-
ret deū: si illā sibi temporalia adessent: ira-
tū deū non timeret: nisi ille illud auferret.
Iste nō propter h timet iratū: qñquidem
et de inimicis suis dixit: Ut edant carnes
meas. Unde timet iratum? Ne auferat qd
amauit. quid amauit. Vultū tuū dñe: Nō
hāc putat irā dñū: si auerat ab illo vultū
suum. Bñe ne declines in ira a seruo tuo.
Posset illi forte respōderi h mō. Quid ti-
mes: ne declines a te in ira: Ne agis si a te
declinauerit in ira: nō in te vindicabit: si in-
curras in illū iratū: vindicabit in te. Opta
ergo pōt: vt declines a te in ira. Nō inqt.
Nōvit enī qd desiderat: ira ei non est: nisi
auerio vultus ei. Quid si te faciet in deli-
cijs istis: et voluptate gaudiorū terrenorū i
mortale: Rūdet amator tal. Molo: Quic
qd mibi p̄ter illū ē: dulce nō ē. Quicqd mi-
hi vult dare dñis me auferat totū: et se mi-
hi det. Ne declines in ira a seruo tuo. For-

PSALMUS

te ab aliquib⁹ declinat: nō in ira: Quō a q̄ busdā qui illi dicūt: Auerte faciē tuā a peccatis meis. Qn̄ a peccatis tuis auertit faciē suā: nō in ira a te declinat. Auertat ergo faciē suā a peccatis tuis: sed nō auertat faciē suā a te. Aduitor me⁹ esto ne derelinquas me. Ecce enī in via sum: petui a tevnā: habitare in domo tua q̄ oēs dies vite mee: cōtēplari delectationē tuā: ptegi a tēplo tuo. Hāc petui vna⁹: sed vt ad illā pueniā: in via sum. Forte dicas mihi: vt irem: ambula: liberū arbitriū tibi dedi: volūtati tue es: pseque viā: q̄rē pacē t seqre eā. Noli avia declinare: noli ibi remanere: noli retro respicē. Perseuera iābula do: qm̄ q̄ perseuerauerit vslq̄ i finē: hic salu⁹ erit. Iaz̄ tu accepto libero arbitrio: q̄si presumis vnde ambules. Noli de te psumere: s̄ite dereliquerit in ip̄a vīa deficies: cades: aberrabis: remanebis. Bic q̄ illi: Volūtam qdem liberā nubi dedisti: sed sine te nihil ē nubi conat⁹ me⁹. Aduitor me⁹ esto ne derelinquas me. Neq; despicias me deus salutaris meus. Tu enim adiua uas cōdidisti: tu nō deseris qui creasti.

Qm̄ pater me⁹ t̄ mater mea dereliquerut me. Fecit se p̄uulū deo: ip̄m fecit p̄fem: ip̄m fecit matrē. Hāc ē: q̄r̄ cōdit: q̄r̄ vocat: q̄r̄ iubet: q̄r̄ regit. Mater: q̄r̄ souet: q̄r̄ nutrit: q̄r̄ lactat: q̄r̄ cōtinet. Hāc meus t̄ mater mea dereliquerunt me. Dñs aut̄ assumpsit me. Et regendū t̄ nutriendū. Mortales parentes genuerūt: filii successerūt: mortales mortalib⁹. Et ad hoc nati sūt q̄ succederēt: vt qui genuerūt deciderēt. Hō decidet qui me creauit: ego ab illo nō recedā. Hāc me⁹ t̄ mater mea dereliquerūt me: dñs aut̄ assumpsit me. Exceptis etiā illis duob⁹ parētib⁹: de quorū carne nati sum⁹: patre masculo: t̄ mire semina: tanq̄ Adā t̄ Eua: except̄ illis duob⁹ parentib⁹: habem⁹ hic aliū p̄fem t̄ aliā matrē: vel poti⁹ habiun⁹. Hāc fūm seculum diabolus ē: t̄ fuit nobis paf cū essem⁹ infideles. Hāc infidelib⁹ dicit dñs: Vlos a p̄f diabolo estis. Si ille paf oīuz impior⁹ qui opat in filijs diffidēt: Mater q̄ ē: Est q̄dam ciuitas q̄ Babylonie dicit. Cuitas ista societas ē oīuz impior⁹ ab oriente vslq̄ in occidente: ip̄a h̄z regnū terrenū. Scdm̄ hāc ciuitatē respublika qdā dī: quā mō vdetis senescere t̄ nunui: Hec dñia fuit māter nostra in hac nati sum⁹. Lognouimus

XXVI

aliū patrē dēcū: reliquiū diabolū. Qn̄ enī audet accedere ad eos: quos ille suscepit q̄ superat omnia. Lognouimus alia matres hierusalē celestem: que est sancta ecclia: cuius portio pegrinat in terra: reliquim⁹ bābyloniā. Hāc meus t̄ mater mea dereliquerunt me: Hō habet iam qd̄ mihi p̄st̄: qz t̄ quando mibi prestare videbāt: tu presta bas t̄ illis imputabā. A quo enī etiam fūm mundū istuz prestat̄ homini: nisi a dño. Aut quid aufer̄ hoī: nisi ille iussent aut p̄misserit q̄ donauit. Sed putat vani hoīes: quia hoc demones p̄stant quos adorant: t̄ aliquādo dicunt sibi: Deus ad vitā eternā necessari⁹ ē: ad illā vitā spirituale: Hō testates autem iste debet a nobis coli propter ista temporalia. O vanitas generi humani. Plus amas illas res: propter quas istos vīs colere. Profecto plus hēs istos colere: vbi nō dicam plus: certe vltātū. Hō vult aut̄ de⁹ coli cū illis: nec si ipse colatur: multo ampli⁹: t̄ illi mltō min⁹. Quid ergo inquies: t̄ isti nō sūt necessarij ad h̄z. Mō. Sed timendū ē: me irati noceat. Hō nocebunt nisi ille permittat. Isti semp̄ bābent voluntatem nocendi: nec si placētur: nec si rogentur desinūt nocere velle. Hoc enim malivolentie illorum propriū est. Ergo quid facis eos colendo: nisi vt illū offendas: quo offenso in istorū potestate daberis. Et qui tibi nihil possent facere illo plācato: faciunt quicquid volūt illo irato. Et vt nouer̄: q̄ frustra illos colas: quasi propter tēporalia: quisq; hec cogitas: Qm̄s qui colunt neptunū: nō naufragauerunt: Aut omnes qui blasphemant neptunum: ad portum nō peruererunt: Omnes mulieres colentes Junonez bene pepererāt. Aut omnes blasphemantes Junonez: male pepererunt. Hic intelligat charitas vestrā: in anes esse homines qui istos volunt colere: vel propter ista terrena. Nam si propter ista terrena colendi essent: soli culiores illorum terrenis omnibus abundarēt. Qd̄ quidez si esset: fugere nos talia dona: t̄ vnam petere a domino deberem⁹. Huc accedit: quia t̄ ista ille dat: qui offenditur cum isti coluntur. ergo relinquit nos p̄ter noster t̄ mater nostra: relinquit diabolus: relinquit babylon ciuitas. Dominus nos suscipiat solādos t̄q; lib⁹: beatificandos eternis. Qm̄ paf me⁹ t̄ mat̄ mea dēliqrunt me: dñs aut̄ assupsit me. Jam ergo

Psalmus

assumpt⁹ a domino: deserta illa ciuitate et rectore eius diabolo: quia rector impiorū diabolus est: rector mundi tenebrarū harum. Quarum tenebrarum: peccatorū infideliū. Unde iam credentibus dicit Ap̄lus. Fuitis aliquando tenebre: nunc autē lux in dīo: ergo iam suscepisti ab illo: quid dicamus. Legem mihi cōstitue domine in via tua. Ausus es petere legem. Quid si tibi dicat implebis legē? Si dederet legem iplebis eam. Non audiret petere: nisi primo diceret. Bñs autē suscepit me. Nō auderet petere: nisi p̄mo diceret: Adiutor meus esto. Ergo si tu adiuuas: tu suscipis: da legem. Legē mihi constitue dñe in via tua: ergo legem mihi constitue in christo tuo. Ipsa enī via locuta ē nobis. et dixit: Ego hñz via: veritas et vita. Lex in christo: lex cū misericordia ē: ipsa ē sapientia: de qua scriptū est: Legem autē et misericordiā in lingua portat: et si offendēris aliquid in lege: ille qđ p̄ te fudit sanguinem suū cōfidenti ignoscit tibi: tu tantū viaz noli deserere: dic illi: susceptor meus esto. Et dirige me in semita recta: ppter inimicos meos. Legem da: sed ne auferas misericordiaz: Qui dixit i alio psalmo: Nam et misericordiā dabit qui legē de dit: Ergo legē mihi cōstitue dñe i via tua: hoc ad preceptū pertinet: Ad misericordiā quid pertinet: Et dirige me inquit in semita recta: ppter inimicos meos. Pet̄ra dideris me in animas tribulantū me. Id est nō cōsentias tribulantib⁹ me. Si enī p̄sens tribulantib⁹ te in aiaz ipi⁹: quodāmodo nō deuorabūt carnē: sed voluntate puersa aiam tuam manducabant. Ne tradideris me in animas tribulantū me. Erade si hoc placet in manus tribulantū. Biterūt enim illi martyres: et tradidit suos in manibus tribulantū. Sz qđ tradidit: Carnē: Juxta qđ dī i libro Job: Terra tradita est i manus impī: caro traduta est i manus peccatoris. Ne tradideris me: nō carnē meam: sed me. Aia tibi loquor: mente tibi loquor. Nō dico: noli tradere carnem meā i manibus tribulantū me: sed noli me tradere i animas tribulantū. Et quomodo tradunk homines i animas tribulantū se. Quoniam exurerunt in me testes iniqui. Iaz qđ testes iniqui sunt: et multa mala i me dicunt: et i multis mihi detrabunt: si tradit⁹ fuerō i alias eorum: mētiar et ero socius eorum

XXIX

nō particeps veritatis tue: sed cōpticeps mendaci⁹ aduersus te. Exurerunt mihi testes iniqui. Et mentita est iniquitas sibi. Sibi nō mibi. Sibi semp mēta tur: mibi autē nō mentitur. Si tradideris me i animas tribulantū me: id ē si cōsen sero voluptatibus eorum: iam nō sibi mentita est iniquitas: sed mibi. Si autē se uant quātum voluerint: et conent impedire cursus meos: nō tamē tu me des i aias eoz: nō cōsentiendo voluntatibus eoz: manebo et ego et p̄manebo i veritate tua: et mēte iniquitas: nō mibi sed sibi: Redit ad illaz vñā post ista pericula: post labores: p̄dificultates: inter man⁹ p̄sequētū et tribulantū estuans: anhelans: laborās: et firm⁹ et certus illo suscipiente: illo adiuuante: illo ducēte: illo regente: tamē post illum circuitū et iubilationē exultans gaudio: et gēmens i laboribus: suspirauit ad extremū et ait. Credo videre bona dñi i terra viuentū. O bona dñi dulcia: immortalia: et icōpabilia: semper iā icōmutabilia: et qđ vos videbo bōa dñi: Credo videre: sū i fra morientū. Credo videre bona dñi i terra viuentū. Eruet me dñs a terra morientium: qui ppter me dignatus est suscire terrā morientium: et mori inter man⁹ morientū. Eruet me dñs de terra morientū: Credo videre bona dñi i terra viuentū. Suspirās dixit: laborās dixit: p̄clitās dixit: inter magnā turbam temptationum: sed tñ sperās totū de misericordia eius: cui dixit: Legē mihi p̄stitue dñe. Et qđ illi dīc: qđ legem illi cōstituit: Audiam⁹ et vocem dñi desup exhortātis nos: et cōsolantis nos: illius vocē quē habemus, p̄ p̄te et matre qui nos dereliquerūt: illius vocē audiamus. Audiuīt enī genuit⁹ nōs: vidit suspiria nra: intuit⁹ ē desideriū nrm: et vñā petitio tationē nfram: vñā postulationē p̄ aduocatum christū libent⁹ accepit: et donec pergamis istā peregrinationem: qđ dilatur⁹ ē: n̄ ablatur⁹: qđ p̄misit nob̄: dixit nob̄. Sustine dñm. Nō sustinebis mēdacet: nō eū qui poterit fallī: nō eū qui nō est inueniturus qđ det. Dipotēs p̄misit: cert⁹ p̄misit: verax p̄misit. Sustine dñz. Viriliter age. Noli dissolui ne sis inf̄ eos quib⁹ dī. Te bis qđ p̄diderūt sustinentiam. Sustine dñm. Om̄ib⁹ nobis dī: et vñi homini dī: Un⁹ sum⁹ i christo: corp⁹ christi sumus: qui vñā illam desideram⁹: qui vñā illā pertinuis: qui i illis diebus malorum nostro-

Psalms XXVII

rum ingemiscimus: qui credimus nos videre bona dñi in terra uiuentium: nobis omnibus: qui vñ in uno sumus: dñ: Sustine dñm: viriliter age: Et confortet cor tuum et sustine dominum. Quid aliud tibi dicat: qd ut h̄ repetat: qd audisti: Sustine dñm: viriliter age. Ergo qd sustinetia: effemina e: p̄dit vigorē. Hoc vix: h̄ semine audiuit: qd in uno viro vir et semina. Taliis in xp̄o nec masculus nec semina e: Sustine dñm: viriliter age: et confortet cor tuum: et sustine dñz. Sustine dñm habeb̄ eū: habebis quē sustinebis. Alio desidera si mai: si nelius: si suauius inuenieris.

ExPLICIT Tractatus de ps. XXVI. Incepit Tractat⁹ de ps. XXVII. Psal⁹ David

Thius mediatoris vox ē manu fortis in cōflictu passionis. Que autē videtur optare inimicis: nō maluolentie votū e: sed enūciatio pene illorū: sicut in euāgelio ciuitatib⁹ in quibus miracula cū fecisset: neq; credidisset ei: nō maluolētia optat qd dicit: s qd eis immuneat predict.

Hec dñe clamaui: de⁹ me a. us ne sileas a me. Ad te dñe clamaui: deus meus ne se vares vnitatē verbū tuū: ab eo qd hō sū: Neqñ sileas a me. et ero silis descendeditibus ilacu. Ex eo enī qd eternitas verbū tuū nō intermitit vniuersitate mihi: fit vt nō sim talis hō: quales sunt ceteri qd nascuntur i psūdā miseriā seculi hui⁹: vbi tāqz sileas nō cogscit verbū tuū. Exaudi dñe vocē deprecationis mee: dum oro ad te: dū extollo man⁹ meas ad tēplū sanctū tuū. Bū crucifigor ad eoz salutē qui credētes sunt templū sanctū tuū.

Hesimul tradas cū peccatorib⁹ aiam meā: et cum opantib⁹ iniq̄tatez ne coperas me. Cū his qd loquitur pace cū primo suo. Lumbis qui mihi dicunt: scimus qd a deo veni sti magister. Mala aut̄ loquitur i cor dib⁹ suis. Da illis secundū opa ipo rum. Da illis secundū opa ipo: qd hoc iustum ē. Et secundū malignitate affecti onū ipsoz. Mala aut̄ affectates borgi uenire nō p̄nt. Secundū opa manū il lor da eis. Quis alii ad salutē valeat qd fecerit: Secundū opa thū voluptatū cor da eis. Redde retributione eoz ipsis. Quia p̄ veritate quā audiebat: voluerūt fallaciā retribuere: fallacia hōrūz ipos fal lat. Qm̄ nō intellexerūt opa dñi.

Psalms XXVIII

Et vnde manifestū ēb eis accadisse: Hinc sc̄z qd nō intellexerunt opa dñi. Hec ipa nūtrū iā retributio fuit: vt quē maluolo aīo hoiez tēptauerūt: nō cognoscerēt deū quē cōsilio incarnatūz pater misit. Et in opa manū eius. Hec mouerent ipis visibilib⁹ opib⁹ qd porrecta sunt: vsg ad oculos eoz. Beltrues illos t̄ no edificab̄ eos. Nihil nūbi noceat: s̄ nec cōnātes rursus aduersus eccliaz mēā erigere machinas aliqd valeat. Bndict⁹ dñs qm exaudiuit voce deprecationis mee. Domin⁹ adiutor me⁹ t̄ pte ctor me⁹. Bñs adiuuāstanta patientē: t̄ immortalitate ptegenz resurgentē. In ipo sperauit cor meu: t̄ adiut⁹ sūz.

Et resloruit caro mea: Id ē t̄ resur rexit caro mea. Et ex voluntate mea cōfitebor illi. Unde iā cōfitebor morti me tu: nō timoris necessitate sub lege: sed libera voluntate cū lege cōfitebūt illi qd credūt in me in quib⁹: quia ego sñz: ego cōfitebor.

Bñs fortitudo plebis sue. Non illa plebs ignorās iusticiā dei: t̄ suā volēs cōstituere. Nō enī qd se fortez se putabit: qd dñs fortitudo plebis sue: in hui⁹ vite: diffi cultantib⁹ cū diabolo dimicatis. Et pte ctor salutarī christi sui ē. Tl̄ ea sal uā factā p̄ christū suū p̄ fortitudinē bellū cam imortalitate pacis: ad ultimū protegat Saluū fac p̄ plū tuūdñe: t̄ bñ dic hereditatē tuā. Interpello igitur: postop̄ resloruit caro mea: qd dixisti: postula a me: t̄ dabo tibi gentes hereditatē tuā. Saluū fac ergo p̄ plū tuū: t̄ bñ dic hereditatē tuā: qd oia mea tua sunt. **E**tre ge illos t̄ extolle illos vsḡ in seculū. Et rege illos in hac temporalī vita: et in eternū hinc tolle illos. **E**xPLICIT Tractat⁹ de ps. XXVII. **I**ncepit Tractatus de ps. XXVIII. **P**sal⁹ ipsi David cōsumationis tabernaculi.

Psalmus ipi mediatori manu fortificationis eccliesie i hoc seculo: vbi aduersus diabolū temporaliter militatur. propheta loquitur.

Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietū. Afferte dño vosmetipos: qd per euangelium duces gregū apli genuerunt. Afferte dño gliaz t̄ honore. Per overi vestra dñs glorificitur t̄ honore. Afferte domino gliaz nomini ei⁹. Gloriose per orbē innescat. Adorate

Alia lfa.
Idamabo

Alia lfa.
Traces.
Simulabor.

Alia lfa.
Tme.

Alia lfa.
Iperdas.

Alia lfa.
Requianam ad
mūcūnonū.

Alia lfa.
Saluationum.

Alia lfa.
Ibereditatiue

Alia lfa.
In eternū.